

"איפה הם, ימה שמם?"

מספרים על הגביר היהודי בעיריה, שמשרתיו מסרו לו כי אחד מיריביו בא לבקרו. "השליכו אותו החוצה" סקד בזעם. "אי-אפשר", השיבו המשרתים. "הוא נשאר בחוץ!" "אז הכניסו אותו פנימה, והשי- ליכו אותו החוצה!"

החששני שכמה "יונים" ישראלים, מאנ- שי המימסד, נסעו לווינגטון כדי לנקוט שיטה דומה. הם באו כדי לטרוק את הדלת ולפרוש בסערה, כאשר יופיעו שם אנשי-אש"ף. לאכזבתם, הנציגים הרישמיים של אש"ף לא נכחו במקום, בגלל סיבות שאעמוד עליהן מיד. היונים שלנו זעמו. "שעורריה!" הם אמרו. "היכן אנשי אש"ף? איך הם העזו שלא לבוא?" מצחיק? לא, לא מצחיק.

..הם לא באו!"

כ אשר שמעו העסקנים בישראל ש- אנשי-אש"ף יוזמו לכנס ניו-אאוטלוק בווינגטון, הם הקימו סערה. מה? לשת עם אנשים השייכים לאירגון המרצחים? חס וחלילה! ח"כים של מילגת-העבודה, ש"י והמפלגה הודיעו בזעם שלא יבואו לכנס שכזה, וגם רבים מן המומנים הר- אחרים היססו. וכך עשה, כמובן, גם אנשי המימסד היהודי באמריקה. אנשי ניו-אאוטלוק מיהרו להודיע שלא הזמנו כלל אירגונים ונציגים של איר- גונים, ובמילא גם לא הזמנו נציגים רש- מיים של אש"ף. אך ברגע שהתכנסה סופיסוף הוועידה כאולם הגרנד של המלון "אינטרניישנל אוף בווינגטון, נשמעה הקריאה הפוכה: היכן אנשי-אש"ף?"

מדוע אינם משתתפים בווישי? הרי זה מוכיח כי אינם רוצים לדבר, אלא רק לירות ולפוצץ! טרוריסטים שכמותם! ואכן, רבים מן הנואמים היהודיים הר- ישראלים פתחו את דבריהם בניגוי צדקני של אש"ף על אי-בואם של נציגיו, ויזהר (ס. יוהר) סמילנסקי אף פתח בדבריי- תוכחה נרגשים, שפרצו מן הלב הכואב. עיתוני ישראל צהלו: "הם לא באו!"

אין אשרה לסאראטאוו

ה אמת שונה לגמרי: הם לא יכלו לבוא, כי לא ניתן להם לבוא.

שבת אחים גם יחד

יהודי-ערבית. נואם הפרופסור הפלסטיני

שבועיים לפני הכנס שנפגשו מתי פלד ומארגן הסימפוזיון, שימחה פלפן, בפאריס עם הד"ר עיצאם סארטאוו, יועצו של יאסר עראפאת, שיוקרתו באש"ף הרקיעה שחקים מאז שהפגיש את עראפאת עם ברונו קרייסקי. הם מסרו לו הזמנה לכנס. הזמנות דומות נמסרו לשני אישים אחרים באש"ף: צברי גדייס, ראש מוסד העיונים

היום השני של כנס וושינגטון, נעלה של אש"ף, שבלט בנאום מתון ונוקב. לידו יושב מתי פלד. לידו: רמונדה טוויל מרמאלה, ולידה, סוסטר למחצה, דדי צוקר מ, שלום עכשיו", מולם, בשורה הראשונה (משמאל), אורי אבנרי.

אתגר ישיר זה: "אינני מתייחס לדברים בלתי-רישמיים."

היתה זאת הודאה, הכול הבינו זאת. עשרות העיתונאים מכל העולם, שנכחו כאולם, וכראשם הכתבים המדיניים האמריקאיים, התפוצצו בקריאות-זעם. "האם פירוש הדבר הוא ששיקרת לנו אתמוד?" "האם תשובתך אתמוד היתה הטעיה?" כעבור שעה העליתי עניין זה במסיבת עיתונאים אחרת, שקיים ברונו קרייסקי בווינגטון. הוא ענה בסיגנון דיפלומטי שאין הוא מתערב בעניינים הפנימיים של ארצות-הברית. אך תוך כדי כך העלה על נס את פעולת סארטאוו למען השלום. העובדה נותרה בעינה: סארי טאווי וג'רייס הסכימו לבוא, ובני ספק כאישורו של יאסר עראפאת, אך הדבר נמנע מהם.

אש"ף אינו מתחמק עוד מדרשיה גלוי עם ישראלים, אלא מחפש אותם. סארטאוו עצמו עמד ליד לובה אליאב, בידדות רי באחווה, כאשר קיבלו ביחד את פרס ברונו קרייסקי בווינגטון, שבוע לפני כן. ומישלחת בכירה של אש"ף השתתפה חודש לפני כן בוועידת רומא. לצד המיש- לתת הישראלית שבה השתתפתי (העולם הזה 2196).

אור ידוק לרמאללה

ה דבר לא מנע ממתנגדי ההידברות עם אש"ף בוועידת וושינגטון לשיאול שוב ושוב: מדוע לא בא אש"ף? ובעיקר: מדוע לא באו ראשי-הערים מהגדה המער- רבית ומרצועת-עזה? עד הרגע האחרון היו קווי-הטלפון עמיי- סים שיחות קדחתניות. הן נערכו בין וושינגטון ורמאללה, בין תל-אביב וחבר-

הפלסטיניים בבירות ויועצו המרכזי של עראפאת לענייני-ישראל, ואלמנתו של סעיד חמאמי.

כל המוזמנים קיבלו את החו- מנה ברצון. הם ראו בכך, בין השאר, הזדמנות לקרב את אש"ף לארצות-הברית.

הזמנות אלה היו שרירות בערפל מסו- יים. אנשי מפ"ם, הרואים את עצמם כפס- רונים של ניו-אאוטלוק, לא ידעו על כך. עוד במטוס מתל-אביב לווינגטון טען איש מפ"ם, דוב זכין, בלהט, כי הזמנות אלה לא היו ולא נבראו.

סארטאוו וגרייס כבר היו פעם ב- ארצות-הברית וגורשו ממנה, באמתלה כי דרכניהם הכילו פרטים כוזבים. משום כך אי-אפשר היה לטפל בהזמנתם בדרך שיגי- רתית.

שליחי ניו-אאוטלוק פנו בעצמם לסגן שר-החוץ האמריקאי, הארולד סונדרס, וביקשו ממנו להסדיר אשרות. סונדרס התייעץ עם אחרים - כנראה סירוס ואנס וזבינגייב בווינגטון. ייתכן שגם הנושא גימני קארטר נשאל. ההחלטה: לא להעניק אשרות. הממשלה האמריקאית פחדה מפני- הסערה היהודית הצפויה בשנת- בחירות.

במסיבת-העיתונאים היומית שלו נשאל דובר משרד-החוץ, הודינג קארטר, אם אכן סירבה הממשלה לתת אשרות ל- סארטאוו ולגרייס. קארטר הצעיר הכי- חיש: כלל לא הוגשו בקשות לאשרה. למחרת-היום הלכתי בעצמי למסיבת- העיתונאים היומית, וביקשתי את אחד מירידי לשאל: "האם נכון כי היתה פנייה בלתי-רשמית לראשי משרד-החוץ, כדי לברר אם יינתנו האשרות לסארטאוו ולגרייס? האם נכון כי פנייה זו נתקלה בסירוב? הדובר האמריקאי התחמק מפני-

כונב הוועידה הפרופסור הפלסטיני הישאם שראבי, שנאם בפתיחה התגנית של הוועידה, קורא להתפייסות פלסטינית- ישראלית. הישאם שראבי, לשעבר ראש הלובי הערבי בארצות-הברית, היסט עד הרגע האחרון אם להופיע, ודבריו נתקבלו כביטוי נאמן של עמדתה של הנהגת אש"ף.